02.2 15

Bosna i Hercegovina **Босна и Херцеговина**

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
24 -02- 2021
US-02-1B-1-329-3/19

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033362 19 U
Sarajevo, 19.02.2021.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja "Autorad" d.o.o. Pelagićevo, ulica Grbavica bb, kojeg zastupa advokat Sanel Nezirić iz Sarajeva, ulica La Benevolencija broj 2, protiv zaključka broj: JN2-02-07-1-1374-8/19 od 01.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 19.02.2021. godine, donio je sljedeću:

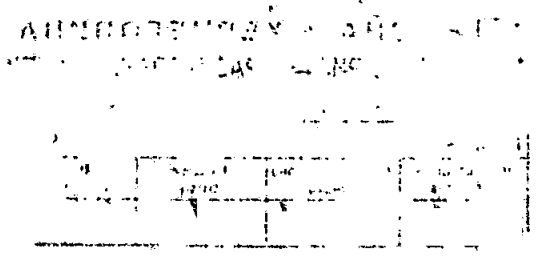
P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom odbačena je zbog nenadležnosti žalba tužitelja od 06.06.2019.godine, izjavljena zbog ćutanje uprave u postupku javne nabavke usluge "Servisiranje vozila tipa Škoda", ugovornog organa MH ERC MP a.d. Trebinje ZP "Elektrokrajina" a.d. Banja Luka. Odbijen je zahtjev za nadoknadi troškova pravnog zastupanje.

Tužitelj je protiv konačne odluke pokrenuo upravni spor iz razloga jer je zaključak donesen pogrešnom primjenom materijalnog propisa. Tužbom ukazuje da tuženi nije mogao njegovu žalbu odaciti iz razloga jer je tuženi ugovornom organu u konkretnom slučaju vratio na ponóvni postupak predmet pa kako ugovorni organ u roku od 15 dana nije doni, tuženi je bio dužan odlučti o šutnji uprave. Nezakonita je odluka tuženog da u obrazloženju pobijanog zaključka navede da nadležna za konkretno, može biti Agencija

za javne nabavke jer je navedeno suprotno odredbama Zakona o upravnom postupku. Osim toga, tuženi je u više navrata donosio rješenja i odlučivao o šutnji uprave, što nesporno spade u njegovu nadležnost. Zbog toga predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje kao i zaključak i predmet vrati na ponovni postupak a tuženu obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.045,98 KM i sudske takse u iznosu od 100,00KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, je predlažio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35 Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH", broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Iz podatakla spisa predmeta i obrazloženje pobijanog rješenja proizilazi da je tuženi, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj zbog administrativne šutnje, žalbu odbacio zbog nenadležnosti. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je poništio odluku ugovornog organa o poništenju postupka javne nabavke i predmet vratio na ponovni postupak ugovornom organu, u skladu sa članom 111. stav 13. Zakona o javnim nabavkama BiH. To znači, da u skladu sa odredbom člana 93. Zakona o javnim nabavkama BiH, Ured za razmatranje žalbi BiH više nije nadležan za praćenje toka javnih nabavki odnosno rješenja koje je postalo konačno i izvršno obzirom da je i u skladu sa odredbom člana 92. Zakona o javnim nabavkama BiH, Agencija za javne nabavke nadležna da prati postupak javnih nabavki, koji stav je u svojoj presudi broj: S1 3 U 026376 17 U zauzeo i Sud BiH. U konačnici, odlučujući po predmetnom zahtjevu, tuženi je ocijenio da je u skladu sa odredbom člana 92. stav 3. tačka b) Zakona o javnim nabavkama, kao posebnim zakonom, kao i Pravilnikom o praćenju postupka javnih nabavki, propisana nadležnost Agencije za javne nabavke, da sistemski prati postupak, koji provode ugovorni organi, za nabavku roba, usluga i radova, s ciljem edukacije i otkljanjanja uočenih nepravilnosti u pjedinačnim postupcima javnih nabavki.

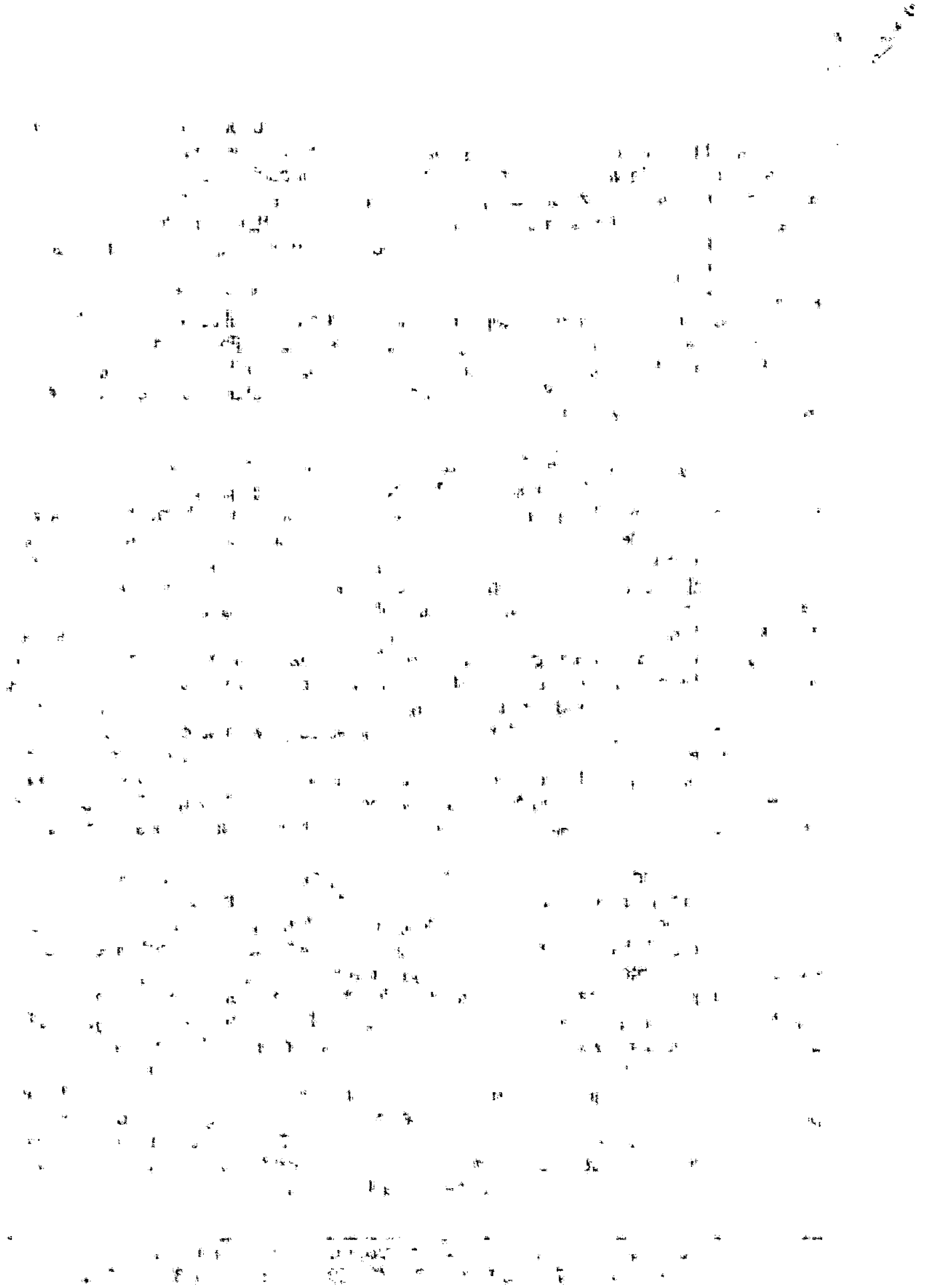
Osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH"; broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis, kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, utvrđuju pravila za postupanje javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupu javne nabavke, te nadležnosti, Agencije za javne nabavke BiH (u daljem tekstu Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi (u daljem tekstu URŽ). Odredbama člana 91 do 94. Poglavlje VI., propisana je nadležnost institucija za praćenje primjene Zakona o javnim nabavkama, pa je tako propisana uloga Agencije, kao samostalne upravne organizacije, da osigura pravilno provođenje ovog zakona, pa je time nadležna da pruža tehničku pomoć i daje savjetodavna mišljenja ugovornim organima i ponuđačima u vezi sa pravilnom primjenom ovog zakona i

podzakonskih akata. Nadalje, Agencija je nadležna da uspostavi sistem praćenja postupaka, koje provode ugovorni organi za nabavku robe, usluga i radova, s ciljem edukacije i otkljanjanja uočenih nepravilnosti u pojedinačnim postupcima, a URŽ je nadležan da odlučuje po žalbama u postupcima javne nabavke. Dakle, naprijed citiranim odredbama Zakona o javnim nabavkama propisana su ovlaštenja i nadležnosti Agencije za javne nabavke i Ureda za razmatranje žalbi u pogledu praćenja primjene navedenog zakona. Kako je zakonom propisana nadležnost Agencije na uspostavljanju sistema praćenja postupaka koje provode ugovorni organi s ciljem otklanjanja uočenih nepravilnosti, u pojedinačnim postupcima to je tuženi pravilno ukazao tužitelju da se sa svojim zahtjevom obrati Agenciji za javne nabavke. Ovo prije svega iz razloga što odredbom člana 117. Zakona o javnim nabavkama, propisano da se na postupak javnih nabavki pred URŽ-om, koji nije uređen ovim zakonom supsidijarno primjenjuju odredbe Zakona o upravnom postupku.

Usvajanjem i primjenom Pravilnika o praćenju postupaka javne nabavke („Službeni glasnik BiH", broj 72/16) (u daljnjem tekstu: Pravilnik) praćenje postupka javne nabavke u smislu ovog pravilnika je ispitivanje usklađenosti pojedinačnih postupaka javne nabavke koje provode ugovorni organi u Bosni i Hercegovini sa Zakonom i podzakonskim aktima. Jedan od ciljeva praćenja je osiguranje ekonomične, opravdane i racionalne potrošnje javnih sredstava i osiguranje najbolje moguće primjene principa protuvrijednosti za novac od strane ugovornih organa definisanih članom 4. Zakona i članom 5. Zakona. Također, praćenje podrazumijeva i nadzor nad završenim postupcima (ex post) u kojem se ukazuje na nepravilnosti ugovornim organima. Kroz ex-ante i ex post aktivnosti, praćenje postupaka nabavki ima dvostruku narav – preventivnu i obrazovnu. Suština praćenja se zasniva na utvrđivanju nepravilnosti u određenom postupku javnih nabavke, nakon čega se Agencija obraća ugovornom organu sa zahtjevom da otkloni nepravilnosti sa preporukom u kojoj se navodi obrazloženje nepravilnosti na osnovu odredaba Zakona i podzakonskih akata. Ugovorni organ otklanja nepravilnosti na osnovu preporuka Agencije i o tome obavještavaju Agenciju u roku od sedam dana ili ih, u slučaju postojanja opravdanog razloga (npr. žalba), ne otklanja već o toj činjenici obavještavaju Agenciju.

Pravilnim tumačenjem odredbi navedenog pravilnika, praćenja po službenoj dužnosti Agencija provodi na osnovu slijedećih izvora: - obavještenja o nabavci, - obavještenja o dodjeli ugovora, - obavještenja o poništenju postupka javne nabavke, - obavještenja o dodjeli ugovora putem pregovaračkog postupka bez objave obavještenja, - dobrovoljna ex ante obavještenja o transparentnosti. Postupak praćenja po zahtjevu ponuđača, ugovornih organa i drugih zainteresiranih strana Agencija provodi na osnovu slijedećih izvora: - izvještaji o postupku javne nabavke kod postupaka male vrijednosti, - planovi nabavki, a po zahtjevu ponuđača, ugovornih organa i drugih zainteresiranih strana (nevladinih organizacija, medija, i sl.), - osnovni elementi ugovora i izmjena ugovora koji se objavljuju na internetskim stranicama ugovornih organa, a po zahtjevu ponuđača, ugovornih organa i drugih zainteresiranih strana, - zahtjevi ugovornih organa i ponuđača upućeni Agenciji sa zahtjevom za provođenje praćenja. U konačnici, navedenu nadležnost Agencija za javne nabavkle crpi i iz odredbe Direktive koja se tiče nadzora nad primjenom pravila javne nabavke. Direktiva 2014/24/EU Europskog

parlamenta i Vijeća od 26. februara 2014. o javnoj nabavci u članu 83. (Provedba) navodi: Kako bi se učinkovito osigurala tačna i djelotvorna provedba, države članice osiguravaju da barem zadatke koji su navedeni u ovoj odredbi obavljaju jedno ili više tijela, organa ili struktura. One obavještavaju Komisiju o svim tijelima, organima ili strukturama koje su nadležne za te zadatke.

Također, Zakonom o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH", broj:29/02 do 53/16), osnovnim načelima i to načelom posebnosti postupka, propisano je da pojedina pitanja postupka za određenu upravnu oblast mogu se samo izuzetno, posebnim zakonom, rediti drugačije nego što je uređeno ovim zakonom, ako je to nužno za drugačije postupanje u tim pitanjima, s tim da ne mogu biti u suprotnosti sa osnovnim načelima. U upravnim oblastima za koje je zakonom propisan poseban postupak, postupa se po odredbama tog zakona, s tim da se po odredbama ovog zakona postupa u svim pitanjima, koja nisu uređena posebnim zakonom. Dakle, posebni zakoni po svojoj sadržini su mješoviti i njima se uređuju prije svega materijalno pravna pitanja u određenoj upravnoj oblasti i pojedina pitanja postupka, pa bi time primjena općih pravila bila necijelishodna, odnosno neodgovarajuća, sa gledišta ispravnosti i zaknitosti donesenog upravnog akta. Kako je Zakonom o javnim nabavkama, kao posebnim zakonom propisana, nadležnost i ovlaštenje institucija za praćenje primjene ovog zakona, to bi primjena općih pravila bila u suprotnosti sa načelom supsidijarnosti Zakona o upravnom postupku BiH, pa je tuženi pravilno odlučio kada je odbacio zahtjev tužitelja, zbog nenadležnosti, stoga što tužitelj svoju zaštitu može ostvariti pred nadležnom Agencijom za javne nabavke, u smislu odredbe člana 92. stav 3. tačka e), Zakona o javnim nabavkama BiH i Pravilnika o praćenju postupka javnih nabavki. Slijedom navedenog, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da su se u konkretnom slučaju stekli uslovi za postupanje tuženog u smislu ćutanja administracije, obzirom da se u obrazloženju pobijane odluke pravilno ukazuje da tuženi nije nadležan za konkretno postupanje te se navodi i organ koji je za to nadležan a to je Agencija za javne nabavke.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenoj odluci sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

U konačnici nije osnovan postavljeni zahtjev za troškove upravnog spora, imajući u vidu odredbu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

